

Det er der intet til hinder for at man kan gøre, og det synes jeg er et valg, man også politisk må foretage. Hvis man har patienter stående på en venteliste og der ikke er plads, må man købe plads dér, hvor plads er. Det er der heller ikke nogen der har lagt skjul på. Der er altså ikke behov for at lave nye ordninger med hensyn til det, for det er der mulighed for.

Med hensyn til at personalet kan arbejde anderledes, arbejder man i Sygehuskommissionen med fleksibilitet i overenskomsterne, men lige så vigtigt er det da, at der intet er til hinder for, at amterne kan købe det, de vil, hos deres ansatte. Man kan altså godt tilrettelægge det på anden måde, hvis det er det, man vil, og det sker da også med den stadig gryende forståelse for at udnytte de ressourcer, også de teknologiske, som er til rådighed.

Jeg vil mene, at debatten tyder vældig godt for det arbejde, der skal i gang, for samtidig med at man foretager sig stadig mere på sygehusene og rent faktisk har sat produktionen mere op, end man kunne forvente i forhold til de penge, der er tilført, sker der også en omstilling, der gør, at kapaciteten kommer til at passe til behovet.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Det er jo rigtigt nok. Det er helt i overensstemmelse med sandheden, og det går jeg ud fra at det altid er, når sundhedsministeren fortæller Folketinget, hvordan det forholder sig ude i amterne. Amterne har mulighed for at købe sig ind på privathospitaler og -klinikker. Der er ikke noget til hinder for det, men vi ved jo også, at virkelighedens verden er anderledes. Man gør det ikke, man gør det ikke.

Jeg ved f.eks., at Fremskridtspartiets medlem i Nordjyllands Amt foreslår netop at sende patienterne til privathospitaler, når det er således, at man har folk på venteliste. Det hjælper jo bare ikke noget at foreslå dette, når man kører et kæmpe ideologisk skoleridt med, at man ikke ønsker at benytte sig af de ressourcer, der er inden for det private. Det er dér hele hurdlen, hele problemet er. Problemet er altså, at man ikke ønsker det.

Så kan sundhedsministeren sige, at det jo er amternes ansvar, som man hører det gang på gang. Det er amternes ansvar, men i sidste ende ligger det overordnede ansvar for, at folk står på venteliste og ikke kan blive behandlet, jo i Folketinget. Så derfor må sundhedsministeren gøre

noget ved det og sætte dem kniven for struben derude og udnytte de ressourcer, der er.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Som sundhedsminister sætter jeg jo ikke kniven for struben, det gør kirurgerne. Men noget andet er, at også i Nordjyllands Amt har man set, at man må bruge de ressourcer, der er. Man har jo netop bedt et hold hjertekirurger fra Copenhagen Heart Center om at komme op og hjælpe sig med de operationer, fordi folk skal da opereres.

Den tid, hvor der var den berøringsangst, er forbi. Og ressourcer med hensyn til dygtige hjertekirurger eller hoftekirurger, eller hvad det måtte være, har en begrænsning. Der er kun det samme antal, og derfor drejer det sig om at bruge det optimalt. Det har man altså også forstået at gøre i Nordjylland, og det synes jeg var en utrolig god idé.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Det er ganske rigtigt, som sundhedsministeren siger, at der sker en udvikling på området her. Det, jeg også bemærker, er, at der faktisk sker et skred i Socialdemokratiets holdning. Ganske stille og roligt ser man sådan år for år, at socialdemokraterne mere og mere accepterer privathospitaler, tør endog nævne det ved navn en gang imellem i offentlige debatter, men stadig væk er der en utrolig stor berøringsangst fra Socialdemokratiets side over for privathospitaler. De prøver at finde andre navne på dem osv.

Jeg tror nok, at sundhedsministeren fuldt ud har forstået, hvad både Fremskridtspartiet og Venstre mener her, for vi mener, det gælder det frie valg for patienten. Og det, som sundhedsministeren som repræsentant for regeringen bliver nødt til at sige, er, at amterne har det frie valg til at vælge. Men så vidt jeg husker CD's gamle partiprogrammer, tror jeg nok, at CD's meget gode ønske i sin tid var det frie valg for patienten.

Men det er jo klart nok, at når man kommer i regering, skal man tilpasse sig på mange områder, men jeg ser gerne lidt mere frigørelsestrang, lidt mere frihedstrang hos CD – måske også i en kamp for at overleve, for ellers kan vælgerne lige så godt stemme på andre partier.

Bruno Jerup (EL):

Jeg vil her afslutningsvis benytte lejligheden til at takke ordførerne for debatten. Jeg synes, den